

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera a soudců Vadima Hlavatého a Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně: **SADY CZ, s.r.o.**, IČO 276 99 293
sídlem U Bzinku 1482, 696 81 Bzenec
zastoupená advokátkou JUDr. Sylvii Sobolovou
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Státní zemědělský intervenční fond**
sídlem Ve Smečkách 33, 110 00 Praha

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhala, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o žádosti o dotaci podané žalobkyní dne 25. 10. 2018 v souvislosti s dotačním projektem „Nákup techniky do RV“ a nahradit žalobkyni náklady řízení.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobkyně ve své žalobě předně uvádí, že dne 25. 10. 2018 podala žalovanému žádost o dotaci, reg. Č. 18/007/0411g/564/000653 (dále jen „žádost o dotaci“) na projekt „Nákup techniky do RV“ (dále jen „Projekt“). Žádost byla žalobkyní podána v rámci 7. kola příjmu žádostí o dotace z Programu rozvoje venkova 2014 – 2020, a to v souladu s Pravidly, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 – 2020 vydanými Ministerstvem zemědělství dne 11. 9. 2017 pod č. j. 51526/2018-MZE-14112 (dále jen „Pravidla“). Dne 25. 10. 2018 obdržela žalobkyně od žalovaného potvrzení o přijetí žádosti o dotaci včetně veškerých příloh, která byla zaevidována pod č. j. SZIF/2018/0617412. Na základě uvedeného pořídila žalobkyně do sadů příslušnou techniku, přičemž potřebné dokumenty včetně dokladů o proběhlém výběrovém řízení doložila žalovanému dne 5. 9. 2019.
3. Přípisem ze dne 6. 9. 2019 č. j. SZIF/2019/0543423 (dále jen „oznámení o kontrole“) žalovaný žalobkyni informoval, že v rámci kontroly žádosti o dotaci a předložených dokumentů nebyly zjištěny žádné závady. Žalobkyně proto očekávala, že bude bez zbytečného odkladu informována o schválení své žádosti. Protože žalovaný rozhodnutí o žádosti nepřijal, vyzvala ho žalobkyně spolu s jeho nadřízeným správním orgánem dne 31. 3. 2020 k přijetí rozhodnutí o její žádosti, respektive k učinění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu.
4. Žalovaný reagoval přípisem ze dne 17. 4. 2020 č. j. SZIF/2020/0278493 (dále jen „reakce na výzvu“), ve kterém uvedl, že prozatím nepřistoupil k uzavření dohody o poskytnutí dotace, přestože v rámci kontroly žádosti nezjistil žádné závady, protože má pochybnosti o způsobilosti žalobkyně ve smyslu čl. 48 odst. 2 písm. a) Nařízení Komise EU 809/2014 (dále jen „Nařízení“). Žalobkyni byl poté doručen dopis Ministerstva zemědělství, Odboru Řídící orgán PRV, ze dne 20. 5. 2020, kterým byla žalobkyně informována o probíhajícím auditním šetření Evropské komise č. UMB/2019/003/CZ-DG AGRI ke střetu zájmů, zahájeným v lednu 2019, jehož cílem má být určení, zda jsou vybraní prověřovaní příjemci dotací způsobilými příjemci dotace z hlediska případného střetu zájmů.
5. Žalobkyně upozorňuje na to, že od doručení oznámení o kontrole došlo ke dni podání žaloby k celkem 10 průběžným schvalováním žádostí, navzdory tomu nebylo o její žádosti rozhodnuto. Žalovaný podle názoru žalobkyně neuvedl žádné relevantní právní důvody, které by jej opravňovaly k pozastavení administrace žádosti žalobkyně či k setrvalé nečinnosti ve věci. V té souvislosti žalobkyně namítá, že nečinnost žalovaného je nezákonná, neboť zasahuje do práv žalobkyně založených právními předpisy i pravidly poskytování dotací, jakož i do jejího legitimního očekávání vyvolaného dosavadním správním postupem žalovaného.
6. Žalobkyně dále uvádí, že v předmětné věci vznikají neodůvodnitelné a nezákonné průtahy, neboť pro nečinnost žalovaného neexistuje žádný právní důvod. Nadto žalobkyně poukazuje na to, že žalovaný nezákonnost svého postupu nerozporuje, když v reakci na výzvu žalobkyně sám uznává, že prozatím nepřistoupil k uzavření dohody o poskytnutí dotace, přestože v rámci kontroly žádosti o dotaci nebyly zjištěny žádné závady. Žalobkyně dodává, že pokud by žalovaný v rámci kontroly žádosti zjistil, že žalobkyně nespĺňuje stanovené podmínky, musel by administraci žádosti o dotaci ukončit a žalobkyni písemně informovat, žalovaný však nic takového neučinil a administraci žádosti žalobkyně ke dni podání žaloby neukončil. S ohledem na to, že žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

opakovaně uvádí, že nebyly zjištěny žádné závady žádosti, nic nebrání tomu, aby byla žádost schválena v souladu s pravidly, a nečinnost žalovaného nemá žádné opodstatnění ani zákonný důvod. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný jedná při výkonu veřejné moci mimo rámec svých pravomocí, a tedy v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

7. K tvrzení žalovaného, že by žalobkyně mohla být nezpůsobilá ve smyslu čl. 48 odst. 2 písm. a) Nařízení, žalobkyně uvádí, že nikde v tomto ustanovení není stanoveno nic o právních následcích možných správních kontrol dotačních projektů, ani že by samotná existence takové kontroly mohla odůvodňovat nezákonnou nečinnost žalovaného při schvalování řádně podané žádosti o dotaci. Žalovaný navíc dle názoru žalobkyně nesprávně dává správní kontrolu dle čl. 48 Nařízení do souvislosti se způsobilostí žalobkyně jako žadatelky o dotaci, ta se však od oznámení o kontrole ze dne 6. 9. 2019, v němž žalovaný žádný nedostatek neshledal, nijak nezměnila.
8. Pokud jde o tvrzenou nezpůsobilost žalobkyně z důvodu probíhajícího auditu, žalobkyně uvádí, že dosud nebyla informována o jakémkoliv auditním řízení Evropské komise, jehož předmětem by mělo být posouzení její žádosti o dotaci nebo porušení jakékoliv její povinnosti. Žalobkyně zdůrazňuje, že není účastníkem žádného auditního šetření, na které žalovaný odkazuje. Poukazuje rovněž na to, že žalovaným zmiňovaný audit byl zahájen již v lednu 2019, sám žalovaný opakovaně přezkoumával dotační způsobilost žalobkyně a dospěl i přes probíhající audit opakovaně k závěru, že neshledává žádné závady.
9. Žalobkyně dále uvádí, že si od své mateřské společnosti Agrofert a.s. vyžádala zpřístupněnou část dokumentace týkající se auditu, po jejímž nastudování konstatuje, že audit se svým zaměřením způsobilosti žalobkyně vůbec nedotýká, když jeho předmětem není posouzení způsobilosti konkrétních příjemců dotace, ale souladu národních řídicích a kontrolních systémů za účelem vyloučení střetu zájmů. Žalobkyně shrnuje, že Evropská komise audituje výlučně postup orgánů České republiky a zjistí-li jakékoliv nesrovnalosti, vydá ve věci rozhodnutí o finanční opravě ve smyslu čl. 85 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. 12. 2013. Výrokem takového rozhodnutí by bylo uložení finanční opravy České republice, a to pouze v souvislosti s výdaji, které byly Českou republikou Evropské komisi vykázány, což výdaje týkající se Projektu nebyly.
10. Žalobkyně shrnuje, že žalovaný nebyl schopen uvést jakékoliv relevantní tvrzení, z něhož by bylo patrné, na základě jakých konkrétních skutečností a důkazů dospěl k údajné pochybnosti o způsobilosti žalobkyně žádat o dotaci a na základě čeho usuzuje, že její taková pochybnost opravňuje k oddalování rozhodnutí o žádosti žalobkyně o dotaci. Žalobkyně dále uvádí, že z elektronického správního spisu vedeného žalovaným ohledně Projektu vyplývá, že žalovaný v současné době žádné další úkony směřující k ověření způsobilosti navrhovatele nečiní.
11. Žalobkyně dále zopakovala, že bezvýsledně vyčerpala prostředky k ochraně proti nečinnosti žalovaného ve smyslu § 79 soudního řádu správního, když výzvou ze dne 31. 3. 2020 vyzvala žalovaného, aby přijal správní rozhodnutí o její žádosti o dotaci, a proti nečinnosti žalovaného brojila také u nadřízeného správního orgánu, jemuž zaslala podnět k učinění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu.
12. Z výše popsaných důvodů žalobkyně navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti o dotaci podané žalobkyní dne 25. 10. 2018 v souvislosti s dotačním projektem „Nákup techniky do RV“ a povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.
13. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že žaloba je dle jeho názoru předčasná, neboť žalobkyně nevyčerpala opravné prostředky. Vysvětluje, že ke dni odeslání vyjádření nebyl žalobkyní v případě nesouhlasu s postupem administrace doručen Ministerstvu zemědělství návrh na přezkumné řízení tohoto postupu, jak předpokládá čl. 12 písm. a) Obecné části Pravidel.
14. Žalovaný nesouhlasí s názorem žalobkyně ohledně nemožnosti změny posouzení podmínek způsobilosti, protože dle jeho názoru plyne z čl. 48 odst. 2 písm. a) Nařízení povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

žalovaného kontrolovat způsobilost příjemce a další stanovené podmínky po celé řízení o žádosti, tedy povinnost zkoumat způsobilost příjemce po celou dobu administrace dotace. Žalovaný zdůrazňuje, že žalobkyně je součástí koncernu společností AGROFERT, a.s. a jediným akcionářem této společnosti byl pan Ing. A. B., který byl současně v obchodním rejstříku veden do 7. 2. 2014 jako předseda představenstva. Dne 3. 2. 2017 převedl všechny kmenové akcie společnosti AGROFERT, a.s., s nimiž je spojen 100% podíl na hlasovacích právech a základním kapitálu společnosti do svěřenských fondů. S ohledem na jeho politickou činnost bylo ze strany Evropské komise v lednu 2019 zahájeno auditní šetření týkající se Programu rozvoje venkova České republiky na období 2014-2020 – Audit souladu týkající se fungování zavedených řídicích a kontrolních systémů za účelem vyloučení střetu zájmů. S ohledem na to, že toto auditní šetření nebylo doposud ukončeno a nebylo tak ze strany Evropské komise rozhodnuto o neexistenci střetu zájmů, žalovaný konstatoval, že nebylo rozhodnuto o způsobilosti žadatele. Upozornil rovněž na to, že Evropská komise projekty žadatelů z holdingu Agrofert neproplácí a případný výdaj by tudíž byl plně financován ze státního rozpočtu. Současně v rámci předběžných zjištění Evropská komise uvádí, že považuje za nezpůsobilé projekty žadatelů z koncernu AGROFERT, a.s., u nichž byla žádost o dotaci předložena po 9. 2. 2017 a žádost nebyla schválena v období od 25. 5. 2017 do 5. 12. 2017.

15. Žalovaný poukazuje rovněž na to, že uvedené auditní šetření má právní základ v čl. 52 Nařízení evropského parlamentu a Rady č. 1306/2013 a je dále podrobně upraveno v čl. 34 nařízení EK č. 908/2014. Evropská komise v rámci schvalování souladu posuzuje soulad výdajů, jež jsou předmětem žádosti o dotaci, s právem EU i s vnitrostátním právem. Žalovaný dále popsal důvody, pro které má ustanovení nařízení (EU) č. 809/2014 přednost při aplikaci před vnitrostátními právními předpisy a uzavřel, že správní orgán zřejmě postupuje v souladu s nařízením, když ověřuje způsobilost žadatele. Shrnul, že neuzavřel se žalobkyní dohodu o poskytnutí dotace, protože dosud nebylo ukončeno šetření týkající se programu rozvoje venkova České republiky na období 2014 – 2020 – Audit souladu týkající se fungování zavedených řídicích a kontrolních systémů za účelem vyloučení střetu zájmů.
16. Žalovaný uvádí, že jeho postup je v souladu i s kapitolou 5.7 písm. d) a e) Pravidel a s platnou legislativou České republiky i Evropské unie. Doplnuje, že na základě § 11 odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, není na uzavření dohody o poskytnutí dotace právní nárok.
17. K námitce ohledně nedostatečných informací k důvodu nevyplacení dotace a průběhu kontroly žalovaný uvádí, že s klíčovými auditními zjištěními týkajícími se střetu zájmů byla seznámena mateřská koncernová společnost žalobkyně AGROFERT, a.s. Stalo se tak předáním podkladů pro bilaterální jednání dne 8. 1. 2020 v rozsahu stran týkajících se této společnosti její právní zástupkyni na základě udělené plné moci.
18. Žalovaný navrhuje, aby soud z důvodu nevyčerpaných opravných prostředků žalobu jako předčasnou odmítl. Alternativně navrhuje, aby soud žalobu zamítl, neboť žalovaný není nečinný, když bez dokončeného auditu nemůže rozhodnout o způsobilosti žalobkyně a tudíž ani o jejím nároku na dotaci, případně aby soud řízení do skončení auditního šetření přerušil.
19. Žalobkyně na vyjádření žalovaného reagovala podáním ze dne 30. 11. 2021, ve kterém vyjádřila názor, že důvody uváděné žalovaným na podporu jeho nezákonné nečinnosti neobstojí a na důvodnosti podané žaloby nic nemění.
20. Žalobkyně namítá, že auditní výstupy nejsou pro rozhodování žalovaného relevantní, protože audit se na žalobkyni ve skutečnosti nevztahuje, neboť žalobkyně ani její řídicí osoba v rámci koncernu, společnosti AGROFERT, a.s., nebyly nikdy účastníky auditu, když předmětem auditu není dotační způsobilost žalobkyně či jakékoliv jiné společnosti z koncernu Agrofert, ale posouzení souladu národních řídicích a kontrolních systémů za účelem vyloučení střetu zájmů. Průběh auditu proto nemůže odůvodňovat nezákonné průtahy s vyřízením řádně podané žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

o dotaci. Doplňuje, že Evropská komise audituje výlučně postup orgánů České republiky, nikoliv žadatele o dotace, a výrokem jejího případného rozhodnutí by bylo uložení finanční opravy České republiky, a to v souvislosti s výdaji, které byly Českou republikou Evropské komisi certifikovány. S ohledem na to, že žalovaný žalobkyni zatím žádnou dotaci neposkytl, nemůže ji logicky zahrnout do výdajů vykázaných vůči Evropské komisi. Jakékoliv finální rozhodnutí Evropské komise by tak nemělo na žalobkyni a jí realizovaný projekt žádný vliv. Žalobkyně zdůrazňuje, že je to žalovaný, kdo má výlučnou pravomoc a odpovědnost za schválení žádosti o dotaci včetně jejího posouzení po všech stránkách a žalovaný přípisem ze dne 6. 9. 2019 žalobkyni informoval, že v rámci této kontroly nebyly zjištěny žádné vady. Ze správního spisu nevyplývá, že by se žalovaný od té doby jakoukoliv další kontrolou žádosti o dotaci zabýval.

21. Žalobkyně dále poukazuje na to, že dle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie jasně vyplývá, že Evropská komise nemá žádnou pravomoc interpretovat vnitrostátní právo členských států, ale je povinna prokazovat jeho obsah jako jakoukoliv jinou skutkovou okolnost. V té souvislosti žalobkyně upozorňuje, že kdyby Evropská komise přistupovala k vnitrostátnímu právu ČR jako ke skutkové okolnosti a řádně prokazovala jeho obsah, nemohla by dospět k závěru, že se ustanovení § 4c zákona o střetu zájmů vztahuje i na poskytování zemědělských dotací žalovaným z Programu rozvoje venkova. Uvedené ustanovení totiž dle názoru žalobkyně obsahuje zákaz poskytování dotací pouze podle právního předpisu upravujícího rozpočtová pravidla, čímž se rozumí zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“). Žalovaný však poskytuje dotace dle zákona č. 256/2000 Sb., o státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SZIF“), proto ustanovení § 4c zákona o střetu zájmů na jeho činnost vůbec nedopadá. Žalobkyně uzavírá, že výklad, který by dovozoval, že ustanovení § 4c zákona o střetu zájmů dopadá i na dotace administrované žalovaným dle zákona o SZIF, je nejen věcně nesprávný, ale i protiústavní, protože nepřipustně rozšiřuje dopad zákazů uvedených v zákoně o střetu zájmů do základních práv a svobod, což je v přímém rozporu s východiskem nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2020 sp. zn. Pl. ÚS 4/17, podle kterého lze právní úpravu obsaženou v zákoně o střetu zájmů vykládat jen doslovně a nikoliv rozšiřujícím způsobem. Žalobkyně také poukazuje na to, že sám žalovaný v tiskové zprávě publikované dne 28. 11. 2019 potvrdil, že zastává jednoznačný a konzistentní právní názor, že ustanovení § 4c zákona o střetu zájmů se na SZIF nevztahuje.
22. Žalobkyně shrnuje, že s ohledem na výše uvedené audit založený na namítaném porušení § 4c zákona o střetu zájmů nemůže mít žádný vliv na poskytování zemědělských dotací žalovaným a nelze jím odůvodnit nezákonnou nečinnost žalovaného. Žalobkyně upozorňuje také na to, že ani čl. 61 finančního nařízení nemůže být ospravedlněním nezákonné nečinnosti žalovaného, protože dopadá toliko na poskytovatele dotace, nikoliv na jejich příjemce.
23. Žalobkyně dále rozporuje tvrzení žalovaného, že Evropská komise projekty žadatelů z holdingu Agrofert neproplácí a případný výdaj by byl plně financován ze státního rozpočtu, protože pro toto tvrzení není ve spise žádný důkaz.
24. K tvrzené předčasnosti žaloby žalobkyně uvádí, že z dikce čl. 12 písm. a) Pravidel je zřejmé, že podání žádosti o zahájení přezkumného řízení nebylo nikdy zamýšleno jako institut poskytující ochranu před nečinností žalovaného, neboť předvídá možnost podat takovou žádost pouze ohledně konkrétních procesních úkonů učiněných žalovaným v rámci řízení, nikoliv proti průtahům v řízení, které se vyznačují právě tím, že žalovaný žádné úkony v řízení nečiní. Nadto je dle § 79 odst. 1 s. ř. s. podmínkou podání nečinnostní žaloby toliko bezvysledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Takovým předpisem je v projednávaném případě zákon o SZIF a subsidiárně správní řád, nikoliv Pravidla.
25. S ohledem na výše popsané žalobkyně setrvává na svém žalobním návrhu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

III.

Posouzení žaloby

26. Soud přezkoumal tvrzenou nečinnost žalovaného a vycházel přitom ze zjištěného skutkového stavu, který tu byl v době ke dni tohoto rozhodnutí (§ 81 odst. 1 zákona s. ř. s.).
27. Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 6. 12. 2021, Setrvaly obě strany na svých dosavadních návrzích a argumentech. Žalobkyně zdůraznila přípustnost žaloby, žalovaný zdůraznil, že auditní řízení dosud nebylo ukončeno.
28. Soud úvodem konstatuje, že v projednávané věci není mezi stranami sporné, že žalovaný o žádosti žalobkyně dosud nerozhodl a je nečinný. Spornou však zůstává otázka, zda nevydání tohoto rozhodnutí představuje nečinnost nezákonnou.
29. Pokud jde o námitku předčasnosti žaloby, soud nedal žalovanému za pravdu, protože soudní řád správní váže podání nečinnostní žaloby na to, zda žalobce vyčerpал prostředek na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, který mu dává k dispozici právní předpis, nikoliv předpis interní. Takový prostředek žalobkyně vyčerpala, když uplatnila žádost o ochranu proti nečinnosti, o učinění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. I kdyby soud přistoupil na argumentaci žalovaného, že žalobkyně měla postupovat v souladu s interním předpisem, pak měla být žádost žalobkyně vyložena podle svého smyslu a obsahu v souladu se zmíněným interním předpisem. Soud uzavřel, že žaloba je projednatelná.
30. Podle § 6 odst. 1 správního řádu, správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80).
31. V dané věci zákon ani jiný předpis nestanoví lhůtu, ve které je žalovaný povinen o žádosti žalobkyně rozhodnout (srov. § 11 odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb.), proto je nutné, aby rozhodl „ve lhůtě přiměřené“, kterou je potřeba posuzovat v kontextu konkrétních okolností daného případu.
32. Podle § 4c zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, je zakázáno poskytnout dotaci podle právního předpisu upravujícího rozpočtová pravidla nebo investiční pobídku podle právního předpisu upravujícího investiční pobídky obchodní společnosti, ve které veřejný funkcionář uvedený v § 2 odst. 1 písm. c) nebo jím ovládaná osoba vlastní podíl představující alespoň 25 % účasti společníka v obchodní společnosti.
33. Podle čl. 61 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018:
 1. Účastníci finančních operací ve smyslu kapitoly 4 této hlavy a jiné osoby, včetně vnitrostátních orgánů na všech úrovních, podílející se na plnění rozpočtu v přímém, nepřímém a sdíleném řízení, včetně přípravy na tuto činnost, na auditu nebo na kontrole, se zdrží jakéhokoli jednání, jež by mohlo uvést jejich zájmy do střetu se zájmy Unie. Přijmou rovněž vhodná opatření, která u funkcí v rámci jejich odpovědnosti zamezí vzniku střetu zájmů a která řeší situace, jež lze objektivně vnímat jako střet zájmů.
 2. Případné riziko střetu zájmů týkající se zaměstnance vnitrostátního orgánu přednese tento zaměstnanec svému přímému nadřízenému. Případné riziko střetu zájmů týkající se zaměstnance, na něhož se vztahuje služební řád, přednese tento zaměstnanec příslušné pověřené schvalující osobě. Příslušný přímý nadřízený nebo pověřená schvalující osoba písemně potvrdí, zda střet zájmů existuje. Je-li zjištěn střet zájmů, zajistí orgán oprávněný ke jmenování nebo příslušný vnitrostátní orgán, aby dotčený zaměstnanec ukončil veškerou činnost v dané věci. Příslušná pověřená schvalující osoba nebo příslušný vnitrostátní orgán zajistí, aby byly učiněny veškeré další vhodné kroky v souladu s platným právem.

3. Pro účely odstavce 1 ke střetu zájmů dochází, je-li z rodinných důvodů, z důvodů citových vazeb, z důvodů politické nebo národní spřízněnosti, z důvodů hospodářského zájmu nebo z důvodů jiného přímého či nepřímého osobního zájmu ohrožen nestranný a objektivní výkon funkcí účastníka finančních operací nebo jiné osoby podle odstavce 1.
34. Žalovaný je tak povinen před rozhodnutím o žádosti žalobkyně prověřit, zda by poskytnutí dotace nebylo v rozporu s pravidly upravujícími střet zájmů. V nyní posuzované věci však není na soudu, aby tuto otázku rozhodl. V rámci projednávání této žaloby je třeba pouze posoudit, zda s ohledem na nutnost posouzení aplikace tohoto ustanovení na žádost žalobkyně žalovaný stále rozhoduje v přiměřené době, či nikoliv. Pokud by řízení o žádosti žalobkyně již překročilo přiměřenou dobu, byl by žalovaný nečinný a žaloba by byla podána důvodně.
35. Žalovaný uvádí, že považuje za nutné vyčkat ukončení auditu prováděného Evropskou komisí. Soud přitom nesouhlasí s argumentací žalobkyně, že audit prováděný Evropskou komisí vůbec neodůvodňuje průtahy žalovaného, neboť se netýká žádosti žalobkyně. Ačkoliv se v rámci auditního šetření Evropské komise č. UMB/2019/003/CZ-DG AGRI ke střetu zájmů, zahájeným v lednu 2019, komise nezabývá přímo touto žádostí žalobkyně, zabývá se obecně otázkou, zda jsou vybraní prověřovaní příjemci dotací způsobilými příjemci dotace z hlediska případného střetu zájmů, jež zapovídá evropské právo. Dle soudu je tak názor Evropské komise vyjádřený v rámci daného auditu relevantní pro rozhodnutí o žádosti žalobkyně.
36. Program rozvoje venkova 2014 – 2020 je spolufinancován z prostředků Evropské Unie (2,3 miliardy EUR (62 miliard korun) z unijních zdrojů a 1,2 miliardy EUR (34 miliard korun) z českého rozpočtu). Při využívání prostředků EU mají české orgány povinnosti vyplývající z předpisů Evropské Unie.
37. Podle čl. 63 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1046 ze dne 18. července 2018 (dále jen „Finanční pravidla“), plní-li Komise rozpočet ve sdíleném řízení, jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny členské státy. Komise a členské státy dodržují zásady řádného finančního řízení, transparentnosti a zákazu diskriminace a zajišťují viditelnost činnosti Unie při správě jejich finančních prostředků. Za tímto účelem Komise a členské státy plní své povinnosti spojené s kontrolou a auditem a přebírají z toho vyplývající odpovědnost stanovenou tímto nařízením. Doplnková ustanovení jsou obsažena v odvětvových pravidlech.
38. Podle čl. 36 odst. 3 písm. c) Finančních pravidel, účinná vnitřní kontrola vychází z osvědčených mezinárodních postupů a zahrnuje zejména i prvek zabránění střetu zájmů.
39. Podle čl. 75 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1303/2013, se komise na základě dostupných informací, včetně informací o určení orgánů odpovědných za řízení a kontrolu, dokumentů každoročně poskytovaných v souladu s čl. 59 odst. 5 finančního nařízení uvedenými určenými orgány, kontrolních zpráv, výročních zpráv o provádění programu a auditů provedených subjekty členských států a subjekty Unie přesvědčí, že členské státy zavedly systémy řízení a kontroly, které jsou v souladu s tímto nařízením a s pravidly pro daný fond, a že tyto systémy během provádění programů účinně fungují.
40. Komise má také na základě čl. 85 tohoto nařízení pravomoc provést finanční opravy prostřednictvím úplného nebo částečného zrušení příspěvku Unie na daný program a získání částky zpět od členského státu s cílem vyloučit z financování Unie výdaje, které jsou v rozporu s platnými právními předpisy.
41. Soud vyšel při věcném posouzení žaloby z právního názoru, který zdejší soud zaujal v řízení pod sp. zn. 14 A 49/2020. Již v tomto řízení soud k otázce aplikace a výkladu nařízení Evropského parlamentu a rady č. 1303/2013 konstatoval, že názor Evropské komise na otázku, zda jsou v České republice správně nastaveny řídicí a kontrolní mechanismy při poskytování evropských dotací, které mimo jiné efektivně zabraňují vzniku střetu zájmů, je velmi relevantní pro posouzení dotační žádosti. Pokud by rozhodnutí žalovaného bylo odlišné od následného názoru komise,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

může dojít k situaci, kdy komise bude krátit platby České republice na základě čl. 85 zmiňovaného nařízení. České republice by tak v důsledku nebyla proplacena část prostředků z rozpočtu Evropské unie, případně by je musela vrátit. Žalovaný má přitom povinnost dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem (§ 2 odst. 4 správního řádu). Veřejným zájmem je také, aby nebyly poskytovány dotace z evropských prostředků, které následně mohou být důvodem pro finanční opravy ve smyslu čl. 85 zmiňovaného nařízení. V takovém případě by došlo k negativním důsledkům pro české veřejné rozpočty. Udržování stability veřejných rozpočtů je přitom veřejným zájmem. Pokud žalovaný vyčkává na závěr Evropské komise ohledně finančního auditu, nejednalo se o neodůvodněný průtah v řízení. Jinými slovy po dobu auditu se stále jedná o řízení v přiměřené lhůtě.

42. Soud tak uzavřel, že nečinnost správního orgánu v projednávaném případě není nezákonná, protože názor Evropské komise na otázku, zda jsou v České republice správně nastaveny řídicí a kontrolní mechanismy při poskytování evropských dotací, které mimo jiné efektivně zabraňují vzniku střetu zájmů, je velmi relevantní pro posouzení žádosti žalobkyně. Nad rámec uvedeného soud poukazuje na to, že ačkoliv závěrečná zpráva komise není předběžnou otázkou ve smyslu § 64 odst. 3 správního řádu, jde o okolnost, kterou je nutno vzít v potaz, byť rozhodnutí o poskytnutí či neposkytnutí dotace je na rozhodnutí žalovaného.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
44. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. prosince 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková